

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op de hoger beroepen van:

- 1.
2. de Staatssecretaris van Justitie,
appellanten,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/54921 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem, van 16 mei 2007 in het geding
tussen:

appellant sub 1,

en

appellant sub 2.

1. Procesverloop

Bij besluit van 12 oktober 2006 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister) een aanvraag van appellant sub 1 (hierna: de vreemdeling) om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 16 mei 2007, verzonden op 24 mei 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de Staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) binnen zes weken een nieuw besluit op de aanvraag neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak hebben de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 21 juni 2007, en de staatssecretaris bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 21 juni 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brieven zijn aangehecht.

Bij brief van 27 juni 2007 heeft de staatssecretaris een reactie ingediend.

Bij brief van 6 juli 2007 heeft de vreemdeling een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. In het hoger beroep van de vreemdeling.

2.1.1. Hetgeen door de vreemdeling is aangevoerd in het hoger-beroepschrift en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000), kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.1.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond.

2.2. In het hoger beroep van de staatssecretaris.

2.3. In de grieven, in hun onderlinge samenhang bezien, klaagt de staatssecretaris dat, samengevat weergegeven, de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat zijn oordeel dat het asielrelaas van de vreemdeling ongeloofwaardig is, niet toereikend is gemotiveerd. Volgens de staatssecretaris heeft de rechtbank daarbij ten onrechte zijn oordeel omtrent de geloofwaardigheid van dat relaas niet terughoudend getoetst, maar haar eigen oordeel daaromtrent in de plaats van dat van het bestuursorgaan gesteld.

2.3.1. Ingevolge artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000 wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 28 van die wet, afgewezen, indien een vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op feiten en omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen. Het is derhalve aan de desbetreffende vreemdeling om de door hem aan zijn aanvraag ten grondslag gelegde feiten en omstandigheden tegenover de minister aannemelijk te maken.

2.3.2. De beoordeling door de minister van de door de vreemdeling gestelde en met bewijsmateriaal gestaafde feiten en omstandigheden dient door de rechter overeenkomstig de uitgangspunten van het bestuursrechtelijke bewijsrecht te worden getoetst.

2.3.3. Veelal is een asielzoeker niet in staat en kan redelijkerwijs ook niet van hem worden gevergd zijn relaas met afdoende bewijsmateriaal te staven. Om die asielzoeker tegemoet te komen en toch een adequate beoordeling van de aanvraag in het licht van de toepasselijke wettelijke voorschriften te kunnen verrichten, pleegt de minister blijkens het gestelde in de paragrafen C1/1.2, C1/3.2.2 en C1/3.2.3 van de Vreemdelingencirculaire 2000 het relaas en de daarin gestelde feiten en omstandigheden voor waar aan te nemen, indien de asielzoeker alle hem gestelde vragen zo volledig mogelijk heeft beantwoord en het relaas op hoofdlijnen innerlijk consistent en niet onaannemelijk is en strookt met wat over de algemene situatie in het land van herkomst bekend is. Bovendien is voor die tegemoetkoming vereist dat zich geen van de in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder a tot en met f, van de Vw 2000 opgesomde omstandigheden die afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van de verklaringen van de asielzoeker voordoet.

Wordt aan dat laatste vereiste niet voldaan, dan mogen ingevolge artikel 31 Vw 2000, mede gelet op de geschiedenis van de totstandkoming van die bepaling (MvT, p. 40/41) en volgens de ter uitvoering daarvan vastgestelde beleidsregels, in het relaas ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen; van het asielrelaas moet dan een positieve overtuigingskracht uitgaan.

2.3.4. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (onder meer in de uitspraak van 27 januari 2003 in zaak no. 200206297/1; AB 2003, 286), komt de minister bij de toepassing van voormeld beleid in een concreet geval beoordelingsruimte toe. De minister beoordeelt de geloofwaardigheid van het asielrelaas op basis van uitvoerige gehoren en van vergelijking van het relaas met al datgene, wat hij over de situatie in het land van herkomst weet uit ambtsberichten en andere objectieve bronnen en wat hij eerder heeft onderzocht en overwogen naar aanleiding van de gehoren van andere asielzoekers in een vergelijkbare situatie. Dit overzicht stelt hem in staat die beoordeling vergelijkenderwijs en aldus geobjectiveerd te verrichten. Het op deze wijze beoordelen van de geloofwaardigheid van het asielrelaas door de minister brengt met zich dat de rechter die beoordeling terughoudend zal dienen te toetsen.

Het vorenstaande geldt evenzeer voor de beoordeling door de minister van het realiteitsgehalte van de niet gestaafde vermoedens.

2.3.5. Ook indien de minister van oordeel is dat het asielrelaas op onderdelen aannemelijk gemaakt dan wel geloofwaardig is, zal de rechter het oordeel van de minister over de geloofwaardigheid van de andere onderdelen van dat relaas en de conclusies die de minister daaraan verbindt voor de geloofwaardigheid van de op dat relaas gebaseerde vrees voor vervolging terughoudend dienen te toetsen.

2.3.6. De terughoudende toetsing laat onverlet dat de rechter de besluitvorming die tot het oordeel over de geloofwaardigheid van het asielrelaas of onderdelen daarvan heeft geleid, aan de eisen die het recht daaraan stelt, met name wat betreft de zorgvuldigheid en kenbaarheid van de motivering, moet toetsen, maar staat er aan in de weg dat de rechter bij die toetsing het eigen oordeel inzake de geloofwaardigheid in plaats stelt van dat van de minister.

2.3.7. Voor zover de minister van oordeel is dat de door de asielzoeker gestelde feiten en omstandigheden aannemelijk gemaakt of geloofwaardig zijn en de daaraan ontleende vermoedens over wat hem bij terugkeer te wachten staat plausibel, is vervolgens voor een terughoudende toets geen plaats, waar het de beoordeling van de zwaarwegendheid van het relaas betreft.

2.3.8. In het besluit van 12 oktober 2006 en het daarin ingelaste voornemen heeft de minister zich op het standpunt gesteld dat het asielrelaas van de vreemdeling evenbedoelde in het onderhavige geval benodigde positieve overtuigingskracht ontbeert, waartoe hij een groot aantal elementen uit het asielrelaas heeft opgesomd waaromtrent de vreemdeling vage, summiere, wisselende, niet-verifieerbare en bevreemdingwekkende verklaringen heeft afgelegd. Deze verklaringen betreffen niet slechts de door de rechtbank in de aangevallen uitspraak besproken elementen van het asielrelaas, maar ook de verklaringen van de vreemdeling omtrent de gestelde aanwezigheid van de guerrillabeweging FARC en de paramilitaire beweging AUC in zijn woonomgeving in periodes gedurende welke dat gebied door het regeringsleger werd gecontroleerd, de naam van het AUC-onderdeel waarvan hij stelt een dreigbrief te hebben ontvangen, de duur van de door hem gestelde periode van werkloosheid gedurende welke hij zou zijn uitgenodigd om zich bij de FARC en de AUC aan te sluiten, de aanleiding om in juni 2005 een paspoort, in september 2005 een visum voor de Verenigde Staten van Amerika en in november 2005 een verklaring van goed gedrag aan te vragen alsmede de omstandigheid dat de vreemdeling pas op 28 december 2005 het land heeft verlaten zonder zich vooraf tot de nationale autoriteiten en de regionale ombudsman of de onafhankelijke non-gouvernementele organisaties te wenden voor bescherming.

2.3.9. Door slechts een viertal elementen van het asielrelaas te beoordelen en te waarderen en op grond daarvan te concluderen dat het oordeel van de minister niet op een deugdelijke motivering berust, is de rechtbank, voorbij gegaan aan het toetsingskader en heeft zij ten onrechte een eigen oordeel

over de geloofwaardigheid van het niet gestaafde asielrelaas voor dat van de tot dat oordeel bevoegde en voor dat oordeel verantwoordelijke minister in de plaats gesteld.

De grieven slagen.

2.3.10. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling het besluit van 12 oktober 2006 beoordelen in het licht van de daartegen in eerste aanleg voorgedragen beroepsgronden, voor zover die na hetgeen hiervoor is overwogen nog bespreking behoeven.

2.3.11. Hetgeen de vreemdeling in beroep heeft aangevoerd, biedt geen grond voor het oordeel dat de minister zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het asielrelaas positieve overtuigingskracht ontbeert en daarom ongeloofwaardig moet worden geacht. Meer in het bijzonder heeft de minister de door de vreemdeling gestelde aanleiding tot vertrek uit zijn land van herkomst, gelet op zijn verklaringen hieromtrent, niet aannemelijk gemaakt hoeven achten.

Het vorenstaande brengt met zich dat de minister zich terecht op het standpunt heeft gesteld dat de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die een rechtsgrond voor verlening van de gevraagde verblijfsvergunning, als bedoeld in artikel 29, eerste lid, van de Vw 2000, vormen.

2.3.12. De Afdeling zal het inleidende beroep alsnog ongegrond verklaren.

2.3.13. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep van de vreemdeling ongegrond;
- II. verklaart het hoger beroep van de Staatssecretaris van Justitie gegrond;
- III. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem, van 16 mei 2007 in zaak no. AWB 06/54921;
- IV. verklaart het door de vreemdeling bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, Voorzitter, en mr. M.G.J. Parkins-de Vin en mr. T.M.A. Claessens, Leden, in tegenwoordigheid van mr. R.S.D. Ramrattansing, ambtenaar van Staat.

w.g. Lubberdink
Voorzitter

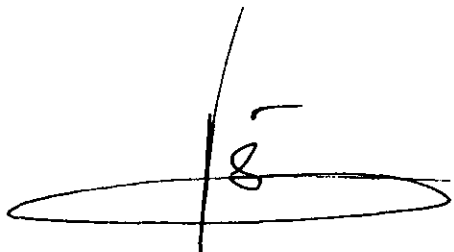
w.g. Ramrattansing
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 11 september 2007

408.

Verzonden: 11 september 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Vreemdelingenkamer

Nevenzittingsplaats Arnhem

Registratienummer: AWB 06/54921

Datum uitspraak: 16 mei 2007

Uitspraak

Ingevolge artikel 8:70 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) in samenhang met artikel 71 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

inzake

geboren op
v-nummer
van Colombiaanse nationaliteit,
eiser,
gemachtigde mr. J. Nourhussen,

tegen

de Staatssecretaris van Justitie,
Immigratie- en Naturalisatiedienst,
verweerder.

Het procesverloop

Bij besluit van 12 oktober 2006 heeft verweerder de aanvraag van eiser van 30 december 2005 tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen.

Op 9 november 2006 heeft eiser beroep ingesteld tegen dit besluit.

Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken overgelegd en een verweerschrift ingediend.

De openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden ter zitting van 5 april 2007. Eiser is verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door mr. R.P.G. van Bel.

De beoordeling

1. Ingevolge artikel 8:1, eerste lid, gelezen in samenhang met artikel 8:69 van de Awb, dient de rechtbank het bestreden besluit - de motivering waarop dit besluit berust daaronder begrepen - te toetsen aan de hand van de tegen dat besluit aangevoerde beroepsgronden.

2. Ter staving van zijn asielaanvraag heeft eiser, zakelijk weergegeven, het volgende naar voren gebracht. Eiser is afkomstig uit in Colombia. Eiser is gevlucht omdat hij vreest voor vervolging van de zijde van de Fuerzas Armadas Revolucionarias de Colombia (FARC), een geurillabeweging, en van de zijde van de Autodefensas Unidas de Colombia (AUC), een paramilitaire beweging opgericht door grootgrondbezitters en drugshandelaren ter bescherming tegen de guerrilla's. Eiser is door beide groeperingen sedert begin 2004, respectievelijk begin 2005 benaderd om zich bij deze bewegingen aan te sluiten. Omdat eiser hier geen gehoor aan heeft gegeven, heeft hij in augustus 2005 en op 25 december 2005 van de zijde van de FARC, en op 26 december 2005 van de zijde van AUC een dreigbrief ontvangen. Er werd eiser een ultimatum gesteld en hij werd met de dood bedreigd. Op 27 december 2005 heeft eiser zijn woonplaats verlaten en op 28 december 2005 zijn land.

3. Verweerder heeft de aanvraag afgewezen en heeft daaraan, kort samengevat, het volgende ten grondslag gelegd. Eiser heeft toerekenbaar geen reis- en/of asieldocumenten overgelegd waardoor de oprechtheid van zijn asielselaas op voorhand is aangetast en afbreuk wordt gedaan aan de geloofwaardigheid van zijn relaas. Verweerder acht het asielselaas van eiser ongeloofwaardig omdat van het relaas van eiser geen positieve overtuigingskracht uitgaat omdat hij vage en summier verklaringen heeft afgelegd met betrekking tot zijn asielsmotieven. Reden voor verweerder de aanvraag voor een verblijfsvergunning asiels op een van de in artikel 29, eerste lid, van de Vw 2000 genoemde inwilligingsgronden af te wijzen.

4. Hiermee kan eiser zich niet verenigen. Hij heeft daartoe, kort samengevat, het volgende aangevoerd. Het (nog) niet overleggen van documenten kan hem niet worden toegerekend. Eiser heeft er alles aan gedaan om alsnog over asielsdocumenten te kunnen beschikken. Voorts stelt eiser zich op het standpunt dat hij consistent en geloofwaardig heeft verklaard over zijn asielsmotieven. Daar waar verweerder meent dat er sprake is van tegenstrijdigheden lijkt er veeleer sprake te zijn van misverstanden of miscommunicatie. Eiser is van mening dat van zijn relaas wel degelijk een positieve overtuigingskracht uitgaat en geloofwaardig is. Voorts is eiser van mening dat er voor Colombianen een categoriaal beschermingsbeleid moet worden gevoerd als bedoeld in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, van de Vw 2000.

De rechtbank overweegt als volgt.

5. De rechtbank ziet zich allereerst voor de vraag gesteld of verweerder, gelet op de motivering neergelegd in het voornemen en het bestreden besluit, gezien in het licht van de verslagen van de gehouden gehoren, de daarop aangebrachte correcties en aanvullingen en het gestelde in de zienswijze, zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het relaas van eiser ongeloofwaardig is. Daarbij moet de rechter de beoordelingsruimte die verweerder in een concreet geval toekomt, respecteren; daarom mag de rechtbank zijn eigen oordeel niet stellen in de plaats van dat van verweerder. De rechtbank heeft verweerders oordeel te toetsen aan de eisen van een zorgvuldige voorbereiding en een kenbare motivering. Indien verweerders besluitvorming aan de aldus bij de ter toetsing te stellen eisen niet voldoet, dient de rechtbank het besluit te vernietigen.

6. Bij de beoordeling door verweerder van het asielrelaas gaat het meestal niet om de vraag of en in hoeverre de verklaringen over de feiten die de asielzoeker aan zijn aanvraag ten grondslag heeft gelegd als vaststaand moeten worden aangenomen. De asielzoeker is immers veelal niet in staat en van hem kan ook redelijkerwijs niet worden gevergd zijn relaas overtuigend met bewijsmateriaal te staven.

7. Op grond van artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000 wordt bij de beoordeling van de aanvraag (onder andere) betrokken de omstandigheid dat de vreemdeling ter staving van zijn aanvraag geen reis- en of identiteitsdocumenten dan wel andere documenten heeft, tenzij het ontbreken daarvan niet aan hem is toe te rekenen.

8. De rechtbank is van oordeel dat verweerder niet in redelijkheid aan eiser heeft kunnen tegenwerpen dat hij onvoldoende documenten heeft overgelegd met betrekking tot zijn reisroute. Immers, eiser heeft consistente, gedetailleerde en verifieerbare verklaringen omtrent zijn reis naar Nederland afgelegd en heeft daarbij ook zijn vliegticket overgelegd. Daargelaten dat het aan verweerder is om te bepalen welke documenten ter onderbouwing van de reisroute hadden kunnen en moeten worden overgelegd, valt in het onderhavige geval in redelijkheid niet in te zien dat het enkel niet overleggen van een - niet op naam gesteld - buskaartje maakt dat eiser verwijtbaar geen reisdocumenten heeft overgelegd.

Daarentegen heeft verweerder zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat het aan eiser is toe te rekenen dat hij niet beschikt over documenten ter staving van zijn asielrelaas. Immers, eiser beschikte in Colombia over een ontheemdenverklaring, pamfletten en dreigbrieven van de FARC en de AUC alsmede diverse krantenknipsels ter ondersteuning van zijn asielrelaas maar heeft deze niet meegenomen terwijl deze documenten essentieel kunnen zijn voor de beoordeling van de aanvraag. De reden die eiser hiervoor geeft, te weten dat hij niet wist wat asiel was en niet wist dat van hem werd verwacht dat hij deze documenten moest overleggen heeft verweerder in redelijkheid als onvoldoende kunnen beschouwen.

9. Het voorgaande oordeel brengt volgens vaste jurisprudentie mee dat op voorhand afbreuk is gedaan aan de geloofwaardigheid van het asielrelaas. Daarom moet vervolgens getoetst worden of van het asielrelaas een positieve overtuigingskracht uitgaat en er geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden in voorkomen.

10. Uit het bestreden besluit en het daarbij ingelaste voornemen kan worden afgeleid dat verweerder zijn oordeel dat van het relaas geen positieve overtuigingskracht uitgaat onder meer gebaseerd heeft op de vage en tegenstrijdige verklaringen van eiser omtrent het beschikken over geld voor een busticket, het op 23 december 2005 op naam van eiser gestelde vliegticket terwijl eiser pas 26 december 2005 wist dat hij zou gaan vluchten, de woonplaats van zijn tante en het aantal keren dat FARC en AUC bij eiser thuis zijn geweest.

11. Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder onvoldoende gemotiveerd waarom uit de door eiser afgelegde verklaringen volgt dat er zonder meer sprake is van hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden. Zo heeft eiser slechts verklaard dat zijn moeder wat geld had gespaard en is verweerder er zonder meer van uitgegaan dat dit spaargeld van aanvang af was bedoeld voor de reis van eiser. Dit heeft eiser nimmer verklaard en verweerder heeft hier niet over doorgevraagd aan eiser. Verweerder heeft deze conclusie dan ook onvoldoende gemotiveerd.

12. Dit geldt evenzeer ten aanzien van het vliegticket. Mer betrekking tot de datum van het vliegticket heeft eiser verklaard van zijn tante te hebben vernomen dat het vliegticket in eerste instantie op naam van iemand anders heeft gestaan en dat zij dat heeft kunnen laten wijzigen. Dit betekent dat het vliegticket niet al op 23 december 2005 op naam van eiser is gesteld maar dat dit pas later is gebeurd. Verweerder stelt te hebben geïnformeerd bij de KLM of het mogelijk is dat op deze wijze een gecancelled ticket op naam van iemand anders wordt gezet en dat de KLM heeft medegedeeld dat dit niet mogelijk is. Daargelaten dat het niet op voorhand is uit te sluiten dat voor vliegtuigmaatschappijen uit Colombia een ander beleid geldt dan voor de KLM merkt de rechtbank op dat deze stelling van verweerder op geen enkele wijze is onderbouwd. Er zit geen informatie in het dossier van de KLM noch is er een telefoonnotitie aangetroffen waaruit blijkt dat er contact is geweest met de KLM en met welke medewerker van de KLM is gesproken.
13. Ten aanzien van de woonplaats van de tante heeft eiser geen tegenstrijdige verklaringen afgelegd en voor zover er al onduidelijkheden waren in zijn verklaringen is dit door eiser uitdrukkelijk gecorrigeerd in de correcties en aanvullingen. Voorts heeft eiser uitgelegd niet het exacte adres van zijn tante te kunnen noemen maar wel te herkennen waar zij woont in 1.
14. Voorts is het niet onvoorstelbaar dat de verklaringen omtrent het aantal bezoeken door de FARC en AUC van elkaar afwijken nu de vraagstelling van verweerder telkens op andere groeperingen en perioden zag. Dat hierdoor sprake kan zijn van vergissingen is niet onaannemelijk. De stelling van verweerder dat er sprake is van tegenstrijdigheden in de verklaringen daaromtrent is dus veeleer ingegeven door de vraagstelling van verweerder dan door tegenstrijdige verklaringen van eiser. Ook dit standpunt heeft verweerder onvoldoende gemotiveerd.
15. Gezien het voorgaande, in onderling verband en samenhang, mede gezien in het licht van de omstandigheid dat een groot gedeelte van het door eiser aan zijn aanvraag ten grondslag gelegde feitencomplex past in het algemene beeld van Colombia, komt de rechtbank derhalve tot het oordeel dat verweerders oordeel over de geloofwaardigheid van het asielrelaas derhalve niet rust op een voldoende draagkrachtige en kenbare motivering.
16. In verband met het vorenoverwogene heeft hetgeen overigens nog namens eiser is aangevoerd geen bespreking meer.
17. Uit het voorgaande volgt dat het beroep gegrond is en het bestreden besluit vernietigd moet worden wegens schending van het motiveringsvereiste (artikel 3:46 van de Awb). Verweerder zal een nieuw besluit moeten nemen met inachtneming van deze uitspraak. Gelet hierop dient het beroep gegrond te worden verklaard. Er bestaat aanleiding voor een proceskostenveroordeling.

Registratienummer: AWB 06/54921

5

De beslissing**De rechtbank:**

verklaart het beroep gegrond;

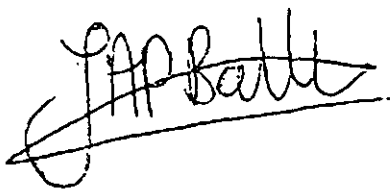
vernietigt het besluit van 12 oktober 2006;

draagt verweerder op binnen zes weken een nieuw besluit te nemen met inachtneming van deze uitspraak;

veroordeelt verweerder in de proceskosten van eiser ten bedrage van € 644, onder aanwijzing van de Staat der Nederlanden als de rechtspersoon die deze kosten dient te voldoen aan eiser.

Deze uitspraak is gedaan door mr. C. van Linschoten en in het openbaar uitgesproken op 16 mei 2007 in tegenwoordigheid van mr. J.A.P. Bakker als griffier.

de griffier

de rechter

VERZONDEN OP**24 MEI 2007**Voor fotokopie conform
De griffier van de
Rechtbank te 's-Gravenhage
Nevenzittingsplaats Amhem**Rechtsmiddel:**

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de verzending van een afschrift hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing. Een afschrift van de uitspraak dient overgelegd te worden. Meer informatie treft u aan op de website van de Raad van State (www.raadvanstate.nl).

Stichting Rechtsbijstand Asiel
LEGAL AID

Eusebiusbultensingel 5
6828 HT ARNHEM
Postbus 5418
6802 EK ARNHEM
tel. 026 - 353 18 60
fax 026 - 353 18 65
www.rechtsbijstandasiel.nl

Raad van State,
Afdeling Bestuursrechtspraak,
Hoger Beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 'S-GRAVENHAGE

PER POST EN FAX no.: 070-3651380
aantal pagina's: 3

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
3740	
B	21 JUN 2007
ZAACNR.	3-81
AAN:	VI
BEHANDELD: DD:	PAR:

mr. H.L. Booiij
jurist

mr. J.J.T. van Loo
advocaat

mr. M.J.A. Rinkes
advocaat

mr. M.H.R. de Baer
jurist

mr. T. Ans
jurist

mr. Y.G.F.M. Coenders
advocaat

mr. E.C. Sluiter
jurist

mr. J. Nourhuseen
advocaat

mr. M. Stoetzer - van Esch
advocaat

mr. W.J.C. Robben
jurist

mr. K.C. Victorian
jurist

APPELSCHRIFT

Arnhem, 21 juni 2007.

Inzake
Verblijvende :
Geboortedatum :
Land van herkomst : Colombia
IND. nr. : 0512.30.0013

Appellant, kiest te dezer zake woonplaats te Arnhem, postadres: Postbus 5418, 6802 EK, ten kantore van de Stichting Rechtsbijstand Asiel, waarvan mevr. mr. J. Nourhussen verklaart tot het indienen van het onderhavige hoger beroepschrift bepaaldelijk gevolmachtigd te zijn, met het recht van substitutie. Een machtiging dienaangaande treft u hierbij aan (productie 1).

Appellant stelt hoger beroep in tegen de uitspraak van Arrondissementsrechtbank te 's-Gravenhage, zittinghoudende te Arnhem sector bestuursrecht, Vreemdelingenkamer, van 16 mei 2007, ontvangen op 25 mei 2007. Procedurenummer 06/54921. Een kopie van de uitspraak is bijgevoegd (productie 2).

In bovengenoemde uitspraak wordt het beroep van appellant tegen de afwijzing van zijn aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 28 van de Vreemdelingenwet (Vw) gegrond verklaard. Het beroep was gericht tegen de beschikking van de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie, verder te noemen verweerder, van 12 oktober 2006 inzake appellant.

In het onderstaande zal gemachtigde eerst aandacht besteden aan het procesverloop en de kern van het vluchtverhaal. Daarna volgt de grief met toelichting.

1 PROCESVERLOOP

Appellant heeft zich op 29 december 2005 gemeld bij de korpschef. Op 30 december 2005 heeft hij een aanvraag ingediend tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd in de zin van artikel 28 van de Vreemdelingenwet (Vw). Op 31 december 2005 heeft het eerste gehoor plaatsgevonden. Op 2 januari 2006 is hij nader gehoord. Op 25 juli 2006 is appellant in kennis gesteld van het voornemen van verweerder. Bij brief van 4 september 2006 heeft appellant zijn zienswijze op dit voornemen gegeven. Bij beschikking van 12 oktober 2006 heeft verweerder de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel afgewezen. Op 9 november 2006 heeft appellant beroep aangetekend tegen de beschikking van 12 oktober 2006.

2 VLUCHTVERHAAL

Appellant beschikt over de Colombiaanse nationaliteit. Hij heeft zijn land moeten verlaten vanwege problemen tijdens de FRAC en de AUC. Appellant is door beide

SNS Bank Arnhem
90.29.34.487

Stichting Dergengelden
Rechtsbijstand Asiel
SNS Bank Arnhem
rek: 96.29.93.328

Stichting Rechtsbijstand Asiel LEGAL AID

groeperingen sinds 2004 stelselmatig benaderd en onder druk gezet om zich bij hen aan te sluiten. Omdat Appellant hier geen gehoor aan heeft gegeven, heeft hij in augustus 2005 en op 25 december 2005 van de zijde van de FARC en op 26 december 2005 van de zijde van de AUC een dreigbrief ontvangen. Er werd appellant een ultimatum gesteld en hij werd met de dood bedreigd. Op 27 december 2005 heeft hij zijn woonplaats verlaten en op 28 december 2005 zijn land.

3 GRIEF

Appellant heeft één grief tegen de uitspraak.

De grief heeft betrekking op het oordeel van de rechtbank dat appellant over dreigbrieven van de FARC en de AUC beschikte ter ondersteuning van zijn relaas maar deze niet heeft meegenomen terwijl deze documenten essentieel kunnen zijn voor de beoordeling van de aanvraag. (3.1).

3.1 Dreigbrieven

In rechtsoverweging 8 overweegt de rechtbank het volgende:

"Daarentegen heeft verweerder zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat eiser is toe te rekenen dat hij niet beschikt over documenten ter staving van zijn asielrelaas. Immers, eiser beschikt in Colombia over een ontheemdenverklaring, pamfletten en dreigbrieven van de FARC en de AUC alsmede diverse krantenknipsels ter ondersteuning van zijn asielrelaas maar heeft deze niet meegenomen terwijl deze documenten essentieel kunnen zijn voor de beoordeling van de aanvraag. De reden die eiser hiervoor geeft, te weten dat hij niet wist wat asiel was en niet wist dat van hem werd verwacht dat hij deze documenten moest overleggen heeft verweerder in redelijkheid als onvoldoende kunnen beschouwen".

Toelichting

De rechtbank gaat met deze overweging geheel voorbij aan hetgeen in de gronden beroep en in de pleitnotitie (productie 3) herhaaldelijk is aangevoerd. In deze stukken is gesteld dat het verwijt dat appellant bij zijn aanvraag geen documenten heeft overgelegd ter staving van zijn asielrelaas niet houdbaar is. Immers gelet op het feit dat hij bij vertrek uit zijn land geen kennis had over het aanvragen van asiel en niet op de hoogte was van de Nederlandse asielprocedure, kan hem bezwaarlijk worden toegerekend dat hij deze documenten in eerste instantie niet heeft meegenomen.

Bovendien zijn in de correcties en aanvullingen en in de zienswijze argumenten aangedragen waaruit blijkt dat appellant in Nederland wel degelijk zijn best heeft gedaan om de voornoemde documenten alsnog over te laten komen.

Weliswaar heeft appellant veel tijd nodig gehad om de asielgerelateerde documenten in Nederland te krijgen, waar het uiteindelijk om gaat is dat hij op 18 september 2006 de twee ultimatum-brieven van de FARC van 25 december 2005 en van de AUC van 26 december 2005 en een ongedateerde pamflet van de FARC aan ondergetekende heeft doen toekomen. Na vertaling zijn deze stukken op 13 oktober 2006 ter aanvulling op de zienswijze aan verweerder per post én fax toegezonden. Op dat moment had appellant noch ondergetekende een beschikking ontvangen. Immers de thans bestreden beschikking van 12 oktober 2006 is op 13 oktober 2006 door verweerder aan ondergetekende verzonden en eerst op 16 oktober 2006 door ondergetekende ontvangen (zie productie 4 bij de gronden). Hieruit blijkt overduidelijk dat de beschikking en de brief van 13 oktober elkaar hebben gekruist. Gelet hierop is gesteld dat verweerder bezwaarlijk kan stellen dat deze omstandigheid voor rekening en risico van appellant komt. Te meer daar appellant in Nederland niet stil heeft gezeten om de documenten over te laten komen hetgeen ook steeds in de correcties en aanvullingen en in de zienswijze is vermeld, zodat niet aan hem te wijten is dat de documenten niet eerder konden worden overgelegd.

Tevens is aangevoerd dat anders dan verweerder meent de overgelegde dreigbrieven van de FARC en de AUC meegenomen dienen te worden in de beoordeling van het beroep. Ook is gesteld dat in casu artikel 83 Vw (nova) niet aan

Stichting Rechtsbijstand Asiel
LEGAL AID

de orde is. Immers de documenten zijn ter ondersteuning en ter staving van reeds eerder aangevoerde feiten overgelegd.

Weliswaar betreffen de documenten kopieën echter deze vormen wel een begin van bewijs van hetgeen appellant heeft verklaard zodat ook dit punt geen reden vormt om de documenten geheel buiten de beoordeling te laten.

Nu appellant alsnog, vóór het aan hem kenbaar zijn van de beschikking, de asielgerelateerde documenten heeft overgelegd, kan verweerder niet meer stellen dat hij toerekenbaar geen asielgerelateerde documenten heeft overgelegd en dat zijn relaas op voorhand is aangetast en afbreuk wordt gedaan aan de geloofwaardigheid van het relaas. Het overleggen van de documenten had voor verweerder dan ook aanleiding moeten zijn om de beschikking in te trekken dan wel te herzien.

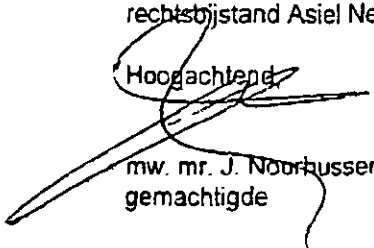
Gelet op het voorgaande heeft de rechtbank in de uitspraak in rechtsoverweging 8 ten onrechte gesteld dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat appellant is toe te rekenen dat hij *niet beschikt* over documenten ter staving van zijn asielrelaas. De rechtbank heeft ten onrechte geen oordeel gegeven over de alsnog in de voornemensfase overgelegde dreigbrieven van de FARC en de AUC. Een motivering hiervoor ontbreekt geheel.

CONCLUSIE

Gelet op het voorgaande verzoekt appellant uw Afdeling de uitspraak van de rechtbank in stand te laten met verbetering van de motivering op het bestreden onderdeel.

Eventuele griffierechten dienen ten laste van de rekening-courant van de Stichting rechtsbijstand Asiel Nederland gebracht te worden.

Hoogachtend,

mw. mr. J. Noorbussen
gemachtigde

PRODUCTIES:

1. Een door appellant getekende machtiging
2. Kopie van de uitspraak van de rechtbank Arnhem, 16 mei 2007
3. Pleitnota, 5 april 2007

Justitie

Immigratie- en Naturalisatiedienst

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA Den Haag

RAAD VAN STATE

INGEKOMEN

21 JUN 2007

ZAAKNR.

AAN:

BEHANDELD: DD: PAR:

Hoger beroepschrift vreemdelingenzaken

Van:
de Staatssecretaris van Justitie
te Den Haag
appellant
gemachtigde: mr. A.R.J. Maas
ambtenaar ten departemente

Tegen:
de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te Arnhem
van 16 mei 2007
met kenmerk 06/54921

Inzake:

met IND-kenmerk 0512.30.0013
aan te duiden als verweerder
gemachtigde: mevrouw mr. J. Nourhussen
te Arnhem

Procesvertegenwoordiging
's-Hertogenbosch
Magistratenlaan 222
5223 MA 's-Hertogenbosch

Postbus 118
5201 AC 's-Hertogenbosch

mr. M.M.J. Pieters
073 888 3017

1. Inleiding

De Staatssecretaris van Justitie (hierna: de Staatssecretaris) komt in hoger beroep tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te Arnhem, van 16 mei 2007, verzonden op 24 mei 2007, met kenmerk Awb 06/54921 (*productie 1*), in welke zaak de rechtbank het beroep tegen het besluit van 12 oktober 2006 gegrond heeft verklaard, het besluit heeft vernietigd, de Staatssecretaris heeft opgedragen om binnen zes weken een nieuw besluit te nemen met in achtneming van de thans bestreden uitspraak en de Staatssecretaris heeft veroordeeld in de proceskosten.

2. Achtergronden

- 2.1. Verweerder heeft op 30 december 2005 een aanvraag ingediend tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd.
- 2.2. Bij besluit van 12 oktober 2006 heeft de toenmalige Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de Minister) de aanvraag van verweerder afgewezen.
- 2.3. Bij thans bestreden uitspraak heeft de rechtbank het door verweerder ingestelde beroep tegen het hiervoor onder 2.2. genoemde besluit gegrond verklaard.

3. Grieven

Grief 1

- 3.1. Ten onrechte overweegt de rechtbank in het hierna vet en cursief weergegeven gedeelte van rechtsoverweging 8, eerste alinea, op pagina 3 van de bestreden uitspraak:

"De rechtbank is van oordeel dat verweerder niet in redelijkheid aan eiser heeft kunnen tegenwerpen dat hij onvoldoende documenten heeft overgelegd met betrekking tot zijn reisroute. Immers, eiser heeft consistente, gedetailleerde en verifieerbare verklaringen omtrent zijn reis naar Nederland afgelegd en heeft daarbij ook zijn vliegticket overgelegd. Daargelaten dat het aan verweerder is om te bepalen welke documenten ter onderbouwing van de reisroute hadden kunnen en moeten worden overgelegd, valt in het onderhavige geval in redelijkheid niet in te zien dat het enkel niet overleggen van een - niet op naam gesteld - buskaartje maakt dat eiser verwijtbaar geen reisdocumenten heeft overgelegd."

Grief 2

- 3.2. Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 10 op pagina 3 van de bestreden uitspraak:

"Uit het bestreden besluit en het daarbij ingelaste voornemen kan worden afgeleid dat verweerder zijn oordeel dat van het relaas geen positieve overtuigingskracht uitgaat onder meer gebaseerd heeft op de vage en tegenstrijdige verklaringen van eiser omtrent het beschikken over geld voor een bus ticket, het op 23 december 2005 op naam van eiser gestelde vliegticket terwijl elser pas 26 december 2005 wist dat hij zou gaan

vluchten, de woonplaats van zijn tante en het aantal keren dat FARC en AUC bij eiser thuis zijn geweest."

Grief 3

- 3.3. Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 11 op pagina 3 van de bestreden uitspraak:

"Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder onvoldoende gemotiveerd waarom uit de door eiser afgelegde verklaringen volgt dat er zonder meer sprake is van hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden. Zo heeft eiser slechts verklaard dat zijn moeder wat geld had gespaard en is verweerder er zonder meer van uitgegaan dat dit spaargeld van aanvang af was bedoeld voor de reis van eiser. Dit heeft eiser nimmer verklaard en verweerder heeft hier niet over doorgevraagd aan eiser. Verweerder heeft deze conclusie dan ook onvoldoende gemotiveerd."

Grief 4

- 3.4. Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 12 op pagina 3 van de bestreden uitspraak:

"Dit geldt evenzeer ten aanzien van het vliegticket. Met betrekking tot de datum van het vliegticket heeft eiser verklaard van zijn tante te hebben vernomen dat het vliegticket in eerste instantie op naam van iemand anders heeft gestaan en dat zij dat heeft kunnen laten wijzigen. Dit betekent dat het vliegticket niet al op 23 december 2005 op naam van eiser is gesteld maar dat dit pas later is gebeurd. Verweerder stelt te hebben geïnformeerd bij de KLM of het mogelijk is dat op deze wijze een gecancelled ticket op naam van iemand anders wordt gezet en dat de KLM heeft medegedeeld dat dit niet mogelijk is. Daargelaten dat het niet op voorhand is uit te sluiten dat voor vliegmaatschappijen uit Colombia een ander beleid geldt dan voor de KLM merkt de rechtbank op dat deze stelling van verweerder op geen enkele wijze is onderbouwd. Er zit geen informatie in het dossier van de KLM noch is er een telefoonnotitie aangetroffen waaruit blijkt dat er contact is geweest met de KLM en met welke medewerker van de KLM is gesproken"

Grief 5

- 3.5. Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 13 op pagina 3 van de bestreden uitspraak:

"Ten aanzien van de woonplaats van de tante heeft eiser geen tegenstrijdige verklaringen afgelegd en voor zover er al onduidelijkheden waren in zijn verklaringen is dit door eiser uitdrukkelijk gecorrigeerd in de correcties en aanvullingen. Voorts heeft eiser uitgelegd niet het exacte adres van zijn tante te kunnen noemen maar wel te herkennen waar zij woont in

Grief 6

- 3.6. Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 14 op pagina 3 van de bestreden uitspraak:

"Voorts is het niet onvoorstelbaar dat de verklaringen omtrent het aantal bezoeken door de FARC en AUC van elkaar afwijken nu de vraagstelling van verweerder telkens op andere groeperingen en perioden zag. Dat hierdoor sprake kan zijn van vergissingen is niet onaannemelijk. De stelling van verweerder dat er sprake is van tegenstrijdigheden in de verklaringen daaromtrent is dus veeleer ingegeven door de vraagstelling van verweerder dan door tegenstrijdige verklaringen van eiser. Ook dit standpunt heeft verweerder onvoldoende gemotiveerd."

- 3.7. Op de hiervoor genoemde en bestreden rechtsoverwegingen van de rechtbank berusten de rechtsoverwegingen 15, 16 en 17 van de bestreden uitspraak. Gegrondbevinding van de hiervoor geformuleerde grieven tast ook de geldigheid van deze rechtsoverwegingen aan.

4 Toelichting op de grieven

Ad grief 1

- 4.1. Anders dan de rechtbank overweegt heeft de Minister in het besluit van 12 oktober 2006 verweerder niet tegengeworpen dat hij verwijtbaar geen reisdocumenten heeft overgelegd. Aan verweerder is tegengeworpen dat hij *onvoldoende* documenten heeft overgelegd. Nu de rechtbank dit ook in de eerste zin van rechtsoverweging 8. heeft overwogen dient het er naar het oordeel van de Staatssecretaris voor te worden gehouden dat de rechtbank in de laatste zin van de rechtsoverweging ten onrechte het onbepaald voornaamwoord 'geen' heeft gebruikt in plaats van het bijvoeglijk naamwoord 'onvoldoende'.
- 4.2. Ten onrechte overweegt de rechtbank dat de Minister niet in redelijkheid aan verweerder heeft kunnen tegenwerpen dat hij onvoldoende documenten heeft overgelegd met betrekking tot zijn reisroute omdat hij consistente, gedetailleerde en verifieerbare verklaringen over zijn reis naar Nederland heeft afgelegd. Aldus heeft de rechtbank miskend dat voorop staat dat het gelet op de vaste jurisprudentie van uw Afdeling aan de Minister was om te bepalen welke documenten dienden te worden overgelegd voor de beoordeling van de asielaanvraag van verweerder. Verweerder heeft verklaard dat hij zijn busticket heeft weggegooid omdat het slechts een klein papiertje was en hij bovendien het belang van het overleggen ervan ten behoeve van zijn asielaanvraag niet inzag. De Minister heeft deze verklaring als onvoldoende van de hand kunnen wijzen nu hij van verweerder heeft kunnen en mogen verwachten dat hij al zijn documenten zorgvuldig had bewaard.
- 4.3. De Minister heeft in het bestreden besluit niet geconcludeerd dat verweerder consistente, gedetailleerde en verifieerbare verklaringen omtrent zijn reis naar Nederland heeft afgelegd. De Minister heeft in het in het besluit van 12 oktober 2006 ingelaste voornemen van 25 juli 2006 geconcludeerd dat verweerder wisselende verklaringen heeft afgelegd over de datum waarop hij zijn woonplaats zou hebben verlaten. Dat verweerder

dergelijke verklaringen wel zou hebben afgelegd is dan ook het eigen oordeel van de rechtbank daarover. Aldus heeft de rechtbank miskend dat de interpretatie van de door de vreemdeling afgelegde verklaringen en de beoordeling van de door de vreemdeling gestelde feiten in de eerste plaats behoorde tot de verantwoordelijkheid van de Minister. De waarde die de Minister aan de verklaringen heeft gehecht en de wijze waarop de feiten door de Minister zijn beoordeeld, dienden door de rechtbank terughoudend te worden getoetst. De beslissing welke documenten noodzakelijk zijn voor de beoordeling van de aanvraag en ter onderbouwing daarvan hadden kunnen en moeten worden overgelegd, zoals het busticket, maakt deel uit van die beoordeling.

Zie: AbRS, 9 september 2003, nr. 200304671/1, r.o. 2.1.2 (productie 2)

Ad grief 2

- 4.4. De Minister heeft in het bestreden besluit een groot aantal bevreemdende elementen uit het asielrelaas opgesomd, op basis waarvan hij zich op het standpunt heeft gesteld dat het relaas de positieve overtuigingskracht mist, die geëist mag worden nu de vreemdeling toerekenbaar niet beschikt over documenten ter staving van zijn asielrelaas.
- 4.5. Door vier van deze elementen (zie rechtsoverwegingen 11, 12, 13 en 14 van de bestreden uitspraak) afzonderlijk te beoordelen en zelf te waarderen, buiten het hiervoor onder 4.3. bedoelde toetsingskader – terwijl de rechtbank haar oordeel had dienen uit te spreken over de beoordeling door de Minister van het asielrelaas van verweerder in zijn geheel – heeft de rechtbank het oordeel van de Minister over de geloofwaardigheid niet terughoudend getoetst, maar ten onrechte haar eigen oordeel daaromtrent daarvoor in de plaats gesteld. De gekozen beoordelingswijze leidt er bovendien toe dat daarbij niet meer centraal staat de ingevolge artikel 31, eerste lid, Vw op de vreemdeling rustende last zijn relaas aannemelijk te maken, doch dat van de Staatssecretaris (in casu: de Minister) wordt (werd) verlangd de verklaringen van de asielzoeker op de aan de orde gestelde onderdelen te weerleggen. Ook dit heeft de rechtbank miskend.

Zie: AbRS, 15 juli 2003, 200302083/1, r.o. 2.2.6. (productie 3)

Ad grief 3

- 4.6. Zoals hiervoor onder 4.5. door de Staatssecretaris is beroegd heeft de rechtbank het oordeel van de Minister ten onrechte niet terughoudend getoetst door haar eigen oordeel met betrekking tot vier elementen uit het asielrelaas in de plaats te stellen van dat van de Minister en niet haar oordeel te geven over de beoordeling door de Minister van het asielrelaas van verweerder in zijn geheel. Dit brengt met zich dat de rechtbank ten onrechte slechts op grond van de in rechtsoverwegingen 11 en volgende beoordeelde elementen van het asielrelaas tot het oordeel is gekomen dat de Minister onvoldoende heeft gemotiveerd waarom uit de door verweerder afgelegde verklaringen volgt dat er zonder meer sprake is van hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden.
- 4.7. Overigens heeft de rechtbank ten onrechte overwogen dat de Minister er zonder meer van uit is gegaan dat het spaargeld van verweerders moeder

van aanvang af was bedoeld voor de reis van verweerder omdat hij dit nimmer heeft verklaard. In het bestreden besluit is immers overwogen dat verweerder wordt gevolgd in zijn stelling dat hij niet expliciet heeft gezegd dat het spaargeld van zijn moeder voor de reis was bedoeld. Derhalve was deze omstandigheid niet meer in geschil en had de rechtbank deze omstandigheid niet meer in haar beoordeling mogen betrekken.

Ad grief 4

- 4.8. De rechtbank heeft miskend dat de Minister verweerders verklaring over alles wat met de verkrijging van het vliegticket samenhang ongelooftwaardig heeft geacht. Eén van de onderdelen van dit element van het relaas van verweerder betreft de mutatie van de tenaamstelling. Ook ten aanzien van dit onderdeel heeft de rechtbank zich ten onrechte niet beperkt tot de beantwoording van de vraag of de Minister in redelijkheid had kunnen concluderen dat het niet aannemelijk is dat het betreffende ticket 'zo maar' op naam van een ander gesteld kon worden.

Ad grief 5

- 4.9. Door enkel te overwegen dat verweerder met betrekking tot het adres van zijn tante geen tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd heeft de rechtbank ook ten aanzien van dit element onterecht en overigens ongemotiveerd haar eigen oordeel gesteld in de plaats van dat van de Minister. De rechtbank had slechts dienen te beoordelen of de Minister in redelijkheid had kunnen komen tot de door hem gegeven interpretatie van de verklaringen van verweerder over het adres van zijn tante. De rechtbank heeft dit miskend.

Zie: AbRS, 9 september 2003, nr. 200304671/1, r.o. 2.1.2 (productie 2)

- 4.10. Door te overwegen dat voor zover er al onduidelijkheden waren in verweerders verklaringen, deze uitdrukkelijk door hem in de correcties en aanvullingen zijn gecorrigeerd, heeft de rechtbank voorts miskend dat van verweerder een deugdelijke verklaring mag worden verwacht waarom hij terugkomt op eerder gegeven verklaringen. Verweerder heeft dit nagelaten.

Zie: AbRS, 28 augustus 2002, nr. 200203730/1, JV 2002/35, r.o. 2.2.2.

Indien een veemdeling correcties en aanvullingen wil maken op zijn eerdere verklaringen tegenover de contactambtenaar, dan dient hij een afdoende verklaring te geven waarom hij zijn relaas niet of niet volledig naar voren heeft gebracht.

Zie: AbRS, 26 juni 2003, nr. 200302682/1, r.o. 2.2.1 (productie 4)

Ad grief 6

- 4.11. Niet is in geschil dat verweerder op verschillende momenten verschillend heeft verklaard over het aantal bezoeken van de FARC en AUC. Verweerder heeft dit verklaard door te stellen dat er sprake was van miscommunicatie tussen hem, de tolk en de contactambtenaar. Verweerder heeft in de gronden van zijn beroep daar nog expliciet aan toegevoegd: "Wat zou anders daarvan de oorzaak kunnen zijn?".

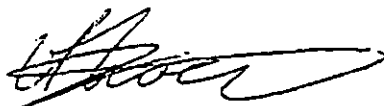
- 4.12. Zoals reeds hiervoor onder 4.3. is gesteld diende de waarde die de Minister aan de verklaringen van verweerder heeft gehecht en de wijze waarop de feiten door hem zijn beoordeeld, terughoudend door de rechtbank te worden getoetst. Door niet nader gemotiveerd te stellen dat het niet onvoorstelbaar is dat de verklaringen omtrent het aantal bezoeken door de FARC en AUC van elkaar afwijken omdat de vraagstelling van de Minister telkens op andere groeperingen en perioden zag, heeft de rechtbank haar oordeel omtrent de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen gesteld in de plaats van dat van de Minister.
- 4.13. Voorts wijst de Staatssecretaris erop dat in het rapport van nader gehoor van 7 maart 2006 op pagina 2 onder punt 1.1. is gevraagd of verweerder de tolk goed heeft verstaan. Hij heeft daarop bevestigend geantwoord. Voorts heeft verweerder op pagina 14 verklaard dat hij de tolk goed heeft begrepen en verstaan en is verweerder gewezen op de klachtenregeling van de Algemene wet bestuursrecht, mocht hij niet tevreden zijn over het optreden van de tolk of van der contactambtenaar. Hiervan heeft verweerder geen gebruik gemaakt.

5 Conclusie

De Staatssecretaris concludeert tot gegrondverklaring van het hoger beroep, vernietiging van de bestreden uitspraak en ongegrondverklaring van het door verweerder tegen het besluit van 12 oktober 2006 ingestelde beroep.

's-Hertogenbosch, 21 juni 2007

Gemachtigde

Mr. A.R.J. Maas, senior procesvertegenwoordiger
Ministerie van Justitie
Immigratie- en Naturalisatiedienst
Proces Procesvertegenwoordiging
Vestiging Den Bosch
Postbus 118
5201 AC 's-Hertogenbosch
telefoon 073 - 888 3020
telefax 073 - 888 30 87